

Anti-B2GP1 antistoffen

Beschrijving van de test

Naam:	Anti-B2GP1 antistoffen
Synoniemen:	Anti-beta-2-glycoproteïne antistoffen
Aanvraag code:	13090
Frequentie:	2-wekelijks
TAT:	3 weken
24u/24u:	nee
Verantwoordelijke bioloog:	dr. Jan Emmerechts

Afname van het materiaal

Afname:	Serum
Toegelaten recipiënt:	Serumbuis
Volume:	1 mL bloed

Criteria voor aanvaarding of bijaanvraag

Acceptatie:	• AFAZFAB00005 Aanvraagbrief speciale hematologie (achterkant) • patiëntenlabel aanwezig • in recipiënt zoals aangegeven in de labogids
Bijaanvraag:	• 8 uur indien bewaard op KT° • 48u indien bewaard in frigo • tot 3 maand in functie van beschikbaarheid van staal indien ingevroren op -20°C

Analyse

Analysemethode:	Chemiluminescente immunoassay.
-----------------	--------------------------------

IVDR status:
Deelname EKE:
Interferentie:
Interpretatie:

CE-IVD test gebruikt volgens instructies fabrikant
ECAT

Anticoagulantia interfereren NIET met de analyse

- 7: negatief
- 7-10: grijze zone
- >10: positief
- Bron: bijsluiter firma Phadia
- Anti-bèta-2 glycoproteïne 1 antistoffen (anti-B2GP1) worden aangevraagd in het kader van de diagnose van het antifosfolipiden syndroom. Zowel IgM als IgG antistoffen worden gemeten. Om de diagnose te stellen moet voldaan worden aan zowel klinische criteria (trombose of zwangerschapscomplicaties) als aan laboratoriumcriteria (positieve ACA's en/of anti-B2GP1 antistoffen en/of lupus anticoagulans, LA). Een positief resultaat moet steeds bevestigd worden na een interval van 12 weken (ISTH Sydney criteria, 2009). Het belang van de bepaling van anti-B2GP1 ligt enerzijds in het feit dat een deel (volgens de literatuur 5-10%) van de patiënten met het antifosfolipidensyndroom enkel positief is voor anti-B2GP1, en niet voor cardiolipines of lupus anticoagulans ('single positiviteit'). Anderzijds vertoont multipositiviteit voor deze 3 types testen een sterkere correlatie met trombose in vergelijking met single positiviteit voor 1 van deze 3 testen.

Laatst gewijzigd op

26-02-2025